

[Boligministeren]

byfornyelsesbehov. Der var også forskelligt andet. Jeg mener, at vi må se fuldstændig fordomsfrit på under det videre arbejde med denne sag, hvad der er det rigtige. Det, der er afgørende for os, er, at pengene rent faktisk anvendes til vedligeholdelse, at der er den fornødne sikkerhed for det. Vi har ment, at Grundejernes Investeringsfond var et godt udgangspunkt, men vi har skrevet i vores betænkningsbidrag, at vi vil kigge på det og overveje alle argumenter for og imod, og vi er ikke bundet på nogen måde af dette med Grundejernes Investeringsfond.

Ja, så tror jeg nok, jeg så nogenlunde har svaret på de ting, som ikke andre har svaret på, og så skal jeg i øvrigt gøre mit bedste for at give de oplysninger, der måtte ønskes under den videre udvalgsbehandling.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Dræbye var ked af tonen i mit indlæg i første runde. Til gengæld udtrykte fru Kirsten Jacobsen tilfredshed. Det er selvfølgelig et temperaments spørgsmål, hvordan man ser på det. Jeg har valgt at kalde en spade for en spade, og når jeg har gjort det, så er det netop, fordi jeg gerne vil understrege, at for venstre er byfornyelse en god ting, og vi har faktisk også udarbejdet et samlet byfornyelsesoplæg, som vi også har gjort ministeren bekendt med, men der har været meget ringe lydighed. Derfor er vi kede af, at sagen nu lider skade ved, at den kommer så dårligt af sted, som tilfældet er.

Hr. Dræbye sagde, at det nok slet ikke var reelt, når vi udtrykte bekymring over de statsfinansielle konsekvenser af byfornyelseslovforslaget, for, sagde hr. Dræbye, der sker jo nu i de kommende år et fald i nybyggeriet, og det giver mindre provenutab for staten, og det kan vi så bruge til byfornyelse. Det er der selvfølgelig noget om, og det er da også på mange måder bedre at forbedre den bestående boligmasse fremfor at rive ned og bygge nyt, det er vi enige i. Men når hr. Dræbye så fortsætter og henviser til, at en række erhvervsorganisationer, bl.a. Håndværksrådet, af hensyn til beskæftigelsen i byggesektoren lægger megen vægt på at få gennemført byfornyelsen, så må jeg sige, at det er da klart, det er en sådan organisations formål og interesse. Men det, det her drejer sig om, er jo: hvor skal vi lægge ressourcer-

ne? Det var bedre, om beskæftigelsen i byggebranchen blev opretholdt, ved at der blev bygget industribygninger, ved at der blev bygget svinestalde og kostalde osv., i det hele taget ved at vi fik sat et byggeri i gang i eksportsektoren. Det, det drejer sig om, er altså i virkeligheden en prioritering af de ressourcer, vi sætter ind.

Jeg vil gerne sige tak til boligministeren for nogle i hvert fald ind imellem forholdsvis imødekommende bemærkninger. Ministeren sagde, at her er der kun tale om, at der er vedtaget nogle spilleregler. Og ministeren sagde videre – lidt drillende måske – at i virkeligheden er der indeholdt mere lejer- og ejerbeskyttelse i saneringsloven, end der er i byfornyelseslovforslaget. Det er en sandhed med betydelige modifikationer. Ifølge den gamle saneringslovs § 17 kan forbud mod, at en grundejer foretager bebyggelse og bygningsændringer, kun etableres, hvis en saneringsplan er udarbejdet eller er i færd med at blive udarbejdet. I byfornyelseslovens § 12 er der overhovedet ingen begrænsninger. For så vidt angår tvangsmoderniseringer er det sådan, at efter den gamle saneringslov kunne det kun ske i forbindelse med saneringsplaner, herunder totalsaneringer. Og her kunne grundejerne i hvert tilfælde i visse situationer komme uden om tvangsmoderniseringen ved at danne ejerlav, der så selv forestod moderniseringen. I den nye lov er der selv uden for byfornyelsesområder mulighed for tvangsmoderniseringer af tidssvarende boliger, herunder ejerboliger.

Jeg noterede mig, at ministeren lagde vægt på at understrege, at det ikke var hensigten med dette lovforslag at udvide ekspropriationsbestemmelserne i forhold til den gamle saneringslov. Det er en udtalelse, jeg har noteret mig, og som vi vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet. Til gengæld vil jeg gerne understrege, at venstre ikke agter at misbruge grundlovens § 73, stk. 2, den adgang, der er dér til at kræve et vedtaget lovforslag, der indeholder ekspropriationsbestemmelser, udsat til efter nyvalg. Vi mener, at det er en bestemmelse, som kun skal bringes i anvendelse i situationer, hvor der er helt særlige forhold, der taler for det. Men det er jo noget, som vi kan vende tilbage til i udvalget.

CDs ordfører, hr. Bollmann, udtrykte tilfredshed med, at hele spørgsmålet om ejerboliger nu går i udvalg. Dér skal jeg kun sige,